

Raluca TULBURE

Arlechino 55

Într-o zi de 2 octombrie a anului 1949, la Brașov, s-a născut un nou teatru de păpuși. Tot într-o zi de 2 octombrie, dar în anul 2004 o mână de invitați și-au dat întâlnire să sărbătorească, alături de cei 28 de angajați ai teatrului, cei 55 de ani de la înființare. Și au mai sărbătorit ceva: Teatrul „Arlechino“ s-a mutat în casă nouă. De fapt, vechea lui sală, însă complet renovată. După 7 ani de „pribegie“, „Arlechino“ are o sală cochetă, intimă. Cât au „rătăcit“ prin lume, actorii au jucat în deplasări sau într-o sală improvizată de 6 metri pătrați, într-un spațiu, hai să-i zicem, neconvențional, un magazin dezafectat. Copiii stăteau înghesuiți pe niște pernuțe, dar nu încăpeau mai mult de 30. Acum, în sală pot lua loc o sută de spectatori, așezați comod în scaune rabatabile, ce ar stârni invidia oricărui teatru. Directorul lui „Arlechino“, Liviu Steciuc, un artist păpușar de mare valoare, dar și un regizor cu remarcabile realizări, îmi mărturisea că „sala de împrumut a fost benefică pentru că altfel eram la un pas de a ne pierde identitatea“. Datorită spațiului de joc extrem de mic au fost create spectacole de buzunar, cu decoruri simple, dar funcționale, unele dintre ele interesante, spectacolele mari au luat drumul podului, au fost trecute pe linie moartă pentru ca, acum, în casa cea nouă, să fie reluate. Copiii trebuie doar să treacă strada (spațiul improvizat era vizavi de teatru) pentru a se întâlni cu personajele preferate.

Nella Stroescu a fost prima directoare a teatrului înființat în 1949 ca secție a Teatrului Dramatic. Primul scenograf și unul dintre cei mai importanți a fost Maria Dimitrescu. Iar printre regizorii marcanți, primul care și-a pus amprenta în perioada de început a fost Aristotel Apostol. Dintre spectacolele sale, caracterizate printr-o continuă căutare de mijloace și interesante experimente în domeniul expresiei plastice amintim doar *Tragedia regelui Oktar și a prințului Dalibor*. Spațiul nu ne permite să-i cităm aici pe toți cei care au contribuit la renumele teatrului, dar nu o putem omite pe scenografa Simó Enikő, cea care a colaborat cu Liviu Steciuc la realizarea unor spectacole pline de poezie și umor, folosind păpușa compusă ori metamorfoza spectaculoasă a decorului sau a personajelor (*Povești de buzunar, Porumbița albă sau Pescarul și norocul lui*).

Zilele aniversare de la „Arlechino“ ne-au prilejuit vizionarea unor spectacole mai vechi (poate se impunea o și premieră), create pentru vechiul spațiu de joc. Am urmărit cu plăcere și încântare *Povești trăsnite pe scări sucite* (o joacă muzicală cu motive din basme cunoscute), *Mica vrăjitoare* (adaptarea unei povești germane despre o vrăjitoare bună care le pune la colț pe suratele ei obișnuite să facă fapte rele) și *Punguța cu doi bani* (ingenios „citită“, mutată în lumea teatrului de bâlci, a actorilor ambulanți care o povestesc cu umor).

Trupa de păpușari este excelentă și, alături de cei din generația de mijloc, lucrează o mână de tineri talentați și entuziaști, recrutați, fie dintre absolvenții facultăților de profil, dornici de a-și face meseria, fie dintre cei „săgetați“ de miracolul teatrului de animație. Nu pot să nu-i amintesc pe cei care au dus greul „exilului“, care au străbătut mii de kilometri în Brașov și împrejurimi, dar și în străinătate,

care nu s-au descurajat și au luptat cu stoicism pentru a-și face meseria în „casa” lor: Mihaela Steciuc, Miriana Brânduș, Manuela Jutaru, Petronela Bogdan, Maria Suciuc, Miruna Vâju, Eliza Vizitiu, Teodor Gomboș Adrian Farca, Adrian Dobrescu, Silvian Duică, Marius Stroe.

La ceas de sărbătoare s-au întâlnit foști și actuali păpușari, s-au dat diplome și medalii, s-au depănat amintiri, s-a vernisat o expoziție cu schițe și păpuși semnate de Maria Dimitrescu, Antonio Albici, Simó Enikő și Eustațiu Gregorian.

Programul a mai cuprins și spectacolul *Faust* al Teatrului Țândărică, singura trupă invitată.

Întâlnirea de la Brașov, mi-a confirmat ideea că lumea păpușarilor, deși mică și sărăcă în mijloace financiare, este fascinantă și hotărâtă să lupte pentru a merge înainte.

Corina HERGHELEGIU

Teatrul de păpuși „*Arlechino*” din Brașov a aniversat, în zilele 1, 2 și 3 octombrie, *55 de ani activitate* de la înființare (1949–2004). Cronicarii vremii spun că: „într-o zi de duminică, 16 octombrie 1959, ora 11.00, Teatrul de Păpuși din Brașov își inaugurează stagiunea cu piesa *Scufița Roșie* în sala Lumina”.

La început, instituția a fost înființată ca secție a Teatrului de Stat, sub direcția Doamnei Nella Stroiescu (1949–1950), începând însă din anul 1991 dobândește statutul de teatru independent, devenind Teatrul pentru Copii „*Arlechino*” sub egida actorului și regizorului Liviu Steciuc.

Nume mari au contribuit la dezvoltarea și menținerea profesionalismului artistic timp de 55 de ani: Aristotel Apostol, Andrei Armacu, Mihai Fotino, Vali Voiculescu Pepino, Bujor T. Râpeanu, Mircea Andreescu, Petre Bokor, Dorina Tănăsescu, Silviu Purcărete ș.a. Cei care continuă și astăzi să aducă zâmbete pe fețele copiilor sunt artiștii Mihaela Steciuc, Miriana Brânduș, Manuela Jutaru, Petronela Bogdan, Maria Suciuc, Miruna Vâju, Eliza Vizitiu, Teodor Gomboș, Adrian Farca, Adrian Dobrescu, Silvian Duică, Marius Stroe.

Munca păpușarilor brașoveni a fost răsplătită nu numai cu aplauze și flori, ci și cu premii, atât în țară cât și în străinătate. Astfel, București (1956): *Traista, Turbanul și Fluierul* – Premiul I; Bielsko-Biala (Polonia, 1974): *Rochița cu figuri* – Premiul special; București (1987): *Aventurile lui Talion* – Premiul I; Praga (Cehia, 1998): *Punguța cu doi bani* – Premiul I ș.a.

Cu ocazia acestei manifestări, organizatorii teatrului au transformat cele trei zile de aniversare, într-o adevărată sărbătoare cu spectacole, vernisajul unei expoziții, invitați de onoare etc.

Alăturându-se bucuriei celor ce au sărbătorit evenimentul, *Uniunea Teatrală din România* (UNITER) împreună cu revista „*Teatrul azi*” urează artiștilor brașoveni multe succese și aceiași dăruire pasionată pentru spectatorii de toate vârstele.

LA MULȚI ANI, DRAGI COLEGI!